

[Aksel Larsen.]

ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Marx siger netop selv, at proletariske Bevægelser ikke gaar frem i en ubrudt Linie, men stadig væk standser, undersøger deres Stilling, kritiserer deres Fejl, bliver slaaget til Jorden og berigede med nye Erfaringer, gaar endnu stærkere frem. Det er det, der sker i det kommunistiske Parti. Vi kender til Selvkritik; og vi er ikke et nationalt Parti, som er nok i sig selv, men naar kommunistisk Internationale kan se, at en Sektion fører en forkert Politik, saa paaviser den de Fejl, der bliver begaaet, og siger til Sektionens Medlemmer: I maa rette disse Fejl. Det er det, der er sket i Danmark.

Og hvad angaar Agenterne, saa er vi ikke ubekendt med det Argument. Som Regeringen henter sin Arbejdsløshedspolitik fra Tyskland, saaledes henter den ogsaa sine Argumenter derfra, og det med Moskva-Agenter i den tyske Rigsdag og saa videre, det er et Argument, som er mange Aar gammelt, og som ikke mere bruges i Tyskland, ikke i synderlig høj Grad, fordi det har mistet sin Kraft. Nu tages det op herhjemme, bliver stadset op og brugt med mere Kraft og Effektivitet, fordi der er kommet to Mand ind i Folketinget, som i Virkeligheden er betalte Agenter for en fremmed Stat.

Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen har allerede svaret paa det og gendrevet dette, og det drejer sig ikke for os om i noget som helst Omfang at retfærdiggøre os eller løbe fra noget, men kun om at konstatere, at naar der kommer Internationalister ind i denne Sal, er det værste Angreb, der rettes imod dem fra Socialdemokratiets Side, netop det, at vi er Internationalister og ikke nationalt og kapitalistisk sindede. Dermed tror jeg, Regnestykket er stillet rigtigt op.

Hvad angaar Stemmeføringen herinde og i Stjerne Kroen, kunde det være fristende at citere f. Eks. Statsministerens Tale i Stjerne Kroen, som jeg har liggende nogenlunde ordret i Manuskript — og som er af en ganske anden Art end de Taler, Statsministeren holder her —, hvor han begyndte med at sige, at han var fjendtlig overfor Kapitalismen, at det russiske var noget af det rigtige, og forskellige Ting for at vinde Anklag i Forsamlingen, Tale, som vi aldrig faar at høre herinde. Der er nemlig den Forskel paa Socialdemokratiet og os, at medens Socialdemokratiet siger eet til Arbejderne og et andet her, siger vi det samme saavel ude paa Vælgermøderne som her, og i Stjer-

nekroen sagde jeg ikke noget som helst andet end, hvad jeg har sagt her.

Jeg talte mere koncentreret om Nakskov-Sagen, det laa nærmere for, og det er ogsaa Ting, vi skal behandle her under et andet Punkt, men jeg brugte aldeles ikke andre Ord og andre Udtryksformer — naar vi lige undtager de Udtryksformer, jeg er nødt til at anvende her i Henhold til en Forretningsorden, som ikke eksisterede i Stjerne Kroen.

Men det, Statsministeren er saa ked af, er den haandgribelige Omstændighed, at paa et Vælgermøde, arrangeret af Socialdemokratiet i Statsministerens egen Valgkreds, kommer han i Mindretal. Stjerne Kroen var ikke en Gang fuld, der kunde godt have været 100 Mennesker flere, der var 400 til Stede, og Flertallet af dem var Modstandere af Socialdemokratiet. At altsaa Socialdemokratiets Vælgere i hele Sundby ikke var tilstrækkeligt interesserede i deres Regering og Regeringens Politik til at møde op og stille blot 300 til Stjerne Kro-Mødet, ja, det er lidt beskæmmende, men det er uretfærdigt at lade Vreden gaa ud over os af den Grund.

Og hvad angaar min Optræden der som Fører for en Trop fra Sundholm, er det rigtigt, at der var Folk fra Sundholm med; men det er ogsaa rigtigt, at jeg vil tusind Gange hellere være Anfører for de Folk fra Sundholm, som paa Grund af de eksisterende Samfundsformer og paa Grund af Socialdemokratiets Politik er gjort hjemløse, end jeg vil være Duskammerat med og Ven med og Selskabsbroder med Stamgæsterne i Adlon.

Saa er der Spørgsmaalet, om Kommunisten herhjemme nyder en udstrakt Beskyttelse paa alle Omraader; der findes intet Land i Verden, hvor de, der laver Gadespektakler, bliver i den Grad beskyttet som Kommunisterne! Nej, det skal jeg love for sker. Men jeg kender intet Tilfælde, hvor der er sket noget som helst i Retning af Spektakler, uden at Regeringens Politik uden Begrundelse er begyndt at slaa løs, og de Knippelslag, der er uddelt, er mange, og de Folk, der har faaet Bødestraf, kan ikke tælles, og vi har Folk siddende i Fængsel den Dag i Dag, og vi har Folk, der staar under Anklage, og man har sendt Politik og gennemrodet vort Partikontor, man har forsøgt at gøre os faglefri, og man har ladet Politiet redigere Dagbladenes Sensationsoverskrifter for at skabe Stemning mod det kommunistiske Parti. Og saa kommer Statsministeren og siger, at vi